

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 9. Amen dico vobis. Euidenter probat Christus, quod ipse sit, qui merito de suis possit ciuibus, non illi de ipso conqueri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

expensum agnoscere debuissent, ut omni vere-
 ratione. Ita ut multifariam, multisque modis hi
 Nazareni concives, Christum iniurijs exagita-
 runt, summamque sunt machinari calumniam.
 Nihilominus, cum Christus ea de causa, & de-
 beret & posset contra eos vehementius exposu-
 late, prostrant illi tamen querelis eorum formatis
 acerbioribus, in illumque coniecerunt, obloquen-
 tes: *Quanta audiuimus facta in Capharnaüm, fac
 & hic in patria tua.* Verba que in si perficere tau-
 rian querelas in Christum comprehendunt; q. d.
 Ergone fieri posse credimus, ut adeo sis exteris
 nationibus liberalis, adeo beneficis ut illa pro-
 bant qua de te vulgantur, & in illis operaris, no-
 minatum autem Capharnaüm: patria verò tua sis
 adeo pareus & austerus, ut ne vnum eorum qui-
 dem in illa perpetes miraculum? At tamen si ea
 penitus inspicimus, simul cum querela dia-
 bolicum explicant despectum operum & agna-
 tum, que de Christo, fama peruolante sparge-
 bantur; & quasi illis in faciem obij. iant, quod
 quidquid operatus fuisse dicebatur alijs ciuitati-
 bus, maxime Capharnaüm, terra essent in honorem
 impostura: q. d. Ex tot operibus prodigijs qualia
 tuorum de te celebrat exteriorum qui te non co-
 gnoscunt: *Fac & hic in patria tua,* qui vi-
 dete te cognoscimus, & nominus que usque tua
 lancea protendatur, & brachij tui fortitudo per-
 ueniat. Con pertum est, quod illa hic non facias,
 quia cum animi tui nobis intima pateant, abit
 ut nos velut Capharnaüm in fraudem illicias aut
 circumferas. Ecce hic quod ait Iudas: *Exprobraui
 ut faceret tuum, & ecce clamor.*

§. 9. Amen dico vobis, Euidenter probat
 Christus, quod ipse sit, qui merito de suis pos-
 sit civibus, non illi de ipso conqueri.

2) **R**espondet illis Christus: *Amen dico vobis: quia
 nemo propheta acceptus est in patria sua.* Cla-
 ro clamum pellit hoc ad agio illum redar-
 gunt: *Medice cura te ipsum.* Erat hoc ad agium, quo
 utebantur, illum arguendo, qui neglectis proprijs
 curabat aliena. Respondet illis alio Proverbio:
 Nemo propheta, &c. hoc etenim est, quod com-
 munitur dicimus. (a) Vult Saluator ipsam ar-
 gumentis quibus illum impugnant, ipsos con-
 uincere, ac ostendere luce clarius, quod in eo
 ipso, de quo illum reprehendunt, ipsimet delin-
 quant arguendi. Nemo negat quin ex lege natu-
 re multo strictius adstringatur, filius patrie suae,

quam alienis. At tamen hoc eodem modo, quod
 propria patria, magis proprijs filijs ac indigenis,
 quam alienis seu exteris obligetur: liquido nam-
 que constat, quod strictius patria tua teneatur,
 alere te, defendere, tue, quam exteræ regio-
 nes quia patria tua, tua est velut mater, propria,
 & omnibus est in concessio, quod actus teneat-
 tur mater, qua proprijs filium genuit visceribus,
 illi succurrere lacie suo, subsidio, praesidio, quam
 exteræ mulieres. Huius principij rationem ad-
 signant philosophi; quare terra vigorosius fru-
 cuit, alat potentius, & conseruet integrius her-
 bas naturales, quæ in illa, & ex ea pullulant,
 quam plantas adductas aliunde, in tangia, ut
 naturales vix possit agricola exstipare radicibus;
 quantumlibet seriat, arat, & euellat, illas vero
 alijs natus regionibus, & transplantatas nullo-
 labore euellat quas ipsa sunt terra exarescere. II.
 Causa hæc est, quod illarum mater est naturalis, Similitu-
 qua, sicut talis, illas suis eduxit & cuncta visce-
 ribus, aliarum verò est velut nutritrix seu nouerca, claratur.
 cum filij alienigenæ nutriendi commendantur.
 Ego, respondet Christus, legi satisfeci naturali,
 eum pluribus patriam, quam ceteras omnes re-
 giones officijs deuinxerim. Ego, ne tans quam
 patria me patria coleret exultatione, & sedulo
 perpendens illi non profuturum, si primo me in
 illa impetu declararem, meamque proponerem
 essentiam, illam prius studui maiori disporere
 conceptus, talem extra illam & in circuitu ex-
 hibitione miraculorum, quæ velut inaudita stu-
 pendaque divulgarentur. Ego ipse non inuitatus
 accessi, illi quicquid habebam, quidquam pote-
 ram, quidquid illa posset exoptare liberaliter of-
 ferens, idque tam perfecte, ut in eum finem, me-
 loco itassem publico, id est in Synagoga, die
 concursus populi copiosus, nempe Sabbato.
 Hic steti, velut mercator ad autum paratus, cui-
 que quod libuerit elargiri, simul quoque et in eos
 inuitati.

Proinde nemo me, quod patria defuerim re-
 daquat, ipsa quidem mihi defuit: cum etenim
 deberet, mag. s. q. u. teneretur, quam reliquæ re-
 giones, recipere, me reuereri, essentiam meam
 honorem meum tueri, velut proprium sibi filium,
 nedum hoc non agit, quod ceteræ regiones,
 quinimo ipsam solam accuso, quod vique modo
 me despererit infidelis. Cetera, me licet atten-
 derint ut alienigenam, honorarunt tamen, rece-
 Nazareth
 perunt, defenderunt, reueriti sunt, doctrinam Christo
 meam exceperunt, conciones meas intellexere, defuit,
 runt, meam fidem susceperunt, personam meam non ipse
 complexi sunt, proprias mihi tradiderunt illi-
 animas.

I.
 Si civis
 teneatur
 patriæ &
 ipsa illi
 debet.

II.

III.

animas & corda. Verum patria mea, nedum ho-
rum aliquid non fecit, quin totius omnia patri-
am oppoſita, patria propoſita. Cetera me ciui-
tates inuitant, rogant, inſterunt, vt ad illas
dignaret venire, patria mea, ne vel vicium mihi
nuntium, vt venirem delinuit, ſed nec ſigno
vilo declarauit, ſe aduentus mei tenet deſiderio;
& ſi proprio non veſſem motu, nunquam me
ſibi pallo atroxillet; In alijs ciuitatibus ea con-
ſuebant vbi predicabam, querebant me ſolliciti,
me rogabant inſtanter, illis reſpondens predi-
candum. In patria mea, ciues meos quaſi prior, illos
praeceni predicaturus. Apud alios veni predica-
tarus, vt Dominus, vt doctrina, vt legis auctor
primarius, nec alijs quam meis confirmans dictis
concionem: hic autem, quo tollatur occasio de-
trahendi, quod mihi multum nimis adſcribam;
vltim predicare, ſicut ordinatim ceteri con-
cionantur Doctores, ac praedicatores, thema praemi-
tens, & confirmans ex S. Scriptura ſenten-
tijs.

26
- IV.
Vetus In-
dorum
conſue-
tudo.

Act. 13.
19.

Act. 13.
41.

Insuper & in hoc probroſas in Chriſtum effu-
dit patria criminationes. Mos inoleuerat, quod
congregatis ſimul in Synagoga Iudaicis ad con-
cionem, ſi quis forte ſuperueneret exterius famam
vilgatiffimus, illum non petentem Principes Sy-
nagoga & Magiſtratus conuenirent, vigerent,
vt populo Dei verbum proponeret, moſtunge
doctrinae dulcedine ſolaretur. Ita factum legimus
Antiochia cum D. Paulo & Barnaba, nam Sab-
bato Synagogam introgreſſos, vbi populus ade-
rat ciuitatis Dei verbum audituros, adierunt Prin-
cipes Synagoga, rogantique ad populum ha-
berent concionem. *Ingreſſi Synagogam die Sab-
batorum ſederunt. Poſt lectionem legu, & Prophe-
tiam miſerunt Principes Synagoga, ad eos, dicens. Viri
fratres, ſi quis eſt ſermo in vobis exhortationis ad
plebem, dicite. Tum D. Paulus ſurrexit exhor-
taturus. Surgens autem Paulus, & manu ſilentium
indicens, ait. Viri Iſraelita. Cum autem auditori-
bus ſermo placuiſſet predicantium, illos depre-
cati ſunt, quatenus dignarentur illis hoc offi-
cium praestare, Sabbato ſequenti haberent quo-
que concionem, & ad illam excipiendam totius
conſuevit populus ciuitatis: Ex omnibus autem il-
lis, rogabant vt ſequenti Sabbato loquerentur ſibi
verba, &c. Porro cum Nazaraei tam praecata &
honorifica de Chriſto eiuſque doctrina percepif-
ſent, nam in Synagoga ſedenti vbi ad predica-
tionis verbum omnes conuenerant, nullus fuit,
qui vel aſſurgeret humanus, vel eum hoc digna-
retur honore poſtulans vt populum hortaretur:
ſed ipſe ſemetipſum debuit inuitare, ipſe ſponte*

ſua conſurgere, ipſe non oblatum vitro à mi-
ſtro, librum ſignare. *Intraui in Synagogam, &
ſurrexi legere: q. d. ipſe coram omnibus aſſu-
gens, petijt vt librum legere, vt ſibi predicare
concederent.*
Tandem in alijs regionibus illum gaudentes
exceperunt, attenti auſcultarunt, humiles hodo-
runt, eius ſe ſidei fideles ſubſiderunt, & eius
(iam credentes) perſonam publice cuius eſſet fa-
rebantur. *Quil in Chriſti gloriam ſe erunt Sa-
maritani, paulo ante, illo accedente, petimot
tantummodo illis quae illis mulier hydriam aque
baulatis intimarat? Quid illi de Galilaea locis
ſuperioris quid praefertim Capharnaum? quo non
humili eſtu Chriſtum exceperit Centurio, totaque
legio Romani noperij praefidiaria? quid de Prin-
cipe referam Synagoga, qui Chriſti pedibus ad-
uoluit ſilia ſegavit & impetrauit reſuſcitatio-
nem? quid milienos commemorem iuſtinos?
quos iudeum pſiſtina reſtituit incoluntati? Et
ipſi daemones illius regionis, tantis illum quis
eſſet, clamoribus euulgabant, vt nec eſſe fuerit,
illis Chriſtus ſilentium imperaret. Verum enim
vero in patria quid in eius gratiam fecerunt Na-
zaraei? Ibi Chriſtum ex ſibilauerunt, eius parentes,
ſtemmaque adeo illuſtre nullo loco haberent
perſonam eius vt aggreſſem exploſerunt, eum,
eiuſque mirabilia denſerunt, imo doctrinam eius
ac ſapientiam vt inconcinnam ſubſamauerunt. Vi-
deamus, inquit Dominus, vter in alterum delin-
quat, vter de altero loquatur impie? Vos, vos in
quam acerſo, vos in me deliquiſtis, vos mah-
ras de me voces in vulgus ſpariſtiſtis: & cum ego
poſſem ac deberem contra vos expoſtulare, voſne
de me conquiritimini? *Expeſtanti iudicium & ecce
clamor. Vos eſtis de quibus & iuſtiſſimas que-
relas depono: quia vos ſoli conuictijs mecum egiliſtis,
cum me licet peregrinum peregrini tali, quali
vel paucos, honore colerint. Hoc quoque ſu-
peraddo, vobis veſtrum eſt in conſuetudinem, hoc
parentum veſtrorum fa-ctus, eo modo veridicos
Prophetas Eliam & Eliſeum exceperunt, qui non
niſi de indignis iniurias pertulerunt, vnde non
niſi peregrinis ſua conuulerunt grati beneficiis.
Elias viduae de Sarepta, Principi Syrorum Eli-
ſeus, de quibus poſtmodum.**

